

Att.
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

21-02-2014

Kære Marianne Jelved

19 ud af landets 33 egnsteatre modtager et særligt statsligt tilskud. En række af teatrene har i 2013 og nu også i 2014 fået tilskuddet beskåret. Til eksempel er Mungo Park Allerød i 2014 blevet beskåret med ca. 213.000 kr., Odsherred Teater med 131.000 kr. og Limfjordsteatret med 140.000 kr. i forhold til det tilskudsbeløb, der fremgår af deres egnsteaterkontrakter, og så får fx Carte Blanche i Viborg i år ca. 143.000 kr. mindre i særligt statsligt tilskud end i 2012, fordi man har valgt at skruer pl-reguleringen af tilskuddet tilbage til 2006-niveau. - I teaterøkonomi er det betydelige beløb, som kan få tilsvarende betydelige kunstneriske og forretningsmæssige konsekvenser.

Den nye administrative praksis omkring det særlige statslige tilskud, hvor teatrene ikke længere kan regne med de tilskudsbeløb, der fremgår af egnsteateraftalerne, men uden varsel og forklaring bliver beskåret midt i en sæson, hvor en stor del af sæsonens budgetterede udgifter for længst er afholdt, er dybt problematisk. Lige så problematisk for teatrene er det, at udbetalingerne af det særlige tilskud falder nærmest helt tilfældigt. Tilskuddet skal, som det fremgår af Kulturstyrelsens tilsagnsbreve til teatrene, udbetales forud i fire kvartalsmæssige rater – nu, hvor vi snart skriver marts, har flere af teatrene endnu ikke fået udbetalt den rate, der rettelig burde være overført 1. januar. Det betyder bl.a., at teatrene ikke kan betale deres leverandører og lønninger til tiden og derfor er nødt til at forsøge at få bevilget overtræk i banken. Det er uholdbart, at teatrene skal presses så hårdt på likviditeten, fordi tilskuddet ikke falder til tiden.

TIO er bekendt med, at man pt. har en meget kompliceret fordelingsmodel – med hele tre sideløbende ordninger – af det særlige statslige tilskud til egnsteatre, og at der med den kommende egnsteaterbekendtgørelse træder en ny, mere enkel fordelingsmodel i kraft. Det ændrer dog ikke ved, at der lige nu er presserende problemer med administrationen af det særlige tilskud til egnsteatre. Herudover er der flere ting omkring det særlige tilskud, der set fra tilskudsmodtagersiden fremstår uforståelige, urimelige, lemfældige og paradoksale. På vegne af de egnsteatre i TIO's medlemskreds, der modtager det særlige tilskud, har vi derfor en række, spørgsmål til dig som kulturminister.

- I denne uge er forslaget til lov om ændring af lov om scenekunst som bekendt til 1. behandling. De nye regler vil give kommunerne større budgetsikkerhed og dermed også beskytte egnsteatrene mod pludselige kommunale besparelser. Ønsket om at skabe større økonomisk sikkerhed for landets egnsteatre er **hovedårsagen** til, at man overhovedet er gået i gang med at ændre egnsteaterreglerne. Det forekommer derfor svært paradoksalt, at egnsteatrene ikke tilsvarende er sikret mod pludselige statslige besparelser. – *Hvad er rationalet i, at indføre en lov, der skal give egnsteatrene større økonomisk sikkerhed ved at beskytte teatrene mod pludselige kommunale*

besparelser, når man samtidig har indført en ny praksis omkring det særlige statslige tilskud, der betyder, at en stor del af landets egnsteatre rammes af pludselige statslige besparelser?

- Mht. de ustabile tilskudsrunder, så mener vi, det burde være muligt at indføre en procedure, hvor tilskudsrunderne ligger til fast udbetaling gennem hele året. – *Kunne man forestille sig en model med lige store konto rater, hvor man en gang årligt gør op, om teatrene har fået for lidt eller for meget?*
- I forbindelse med kommunalreformen blev der indgået en politisk aftale om, at de tilskud som visse af egnsteatrene havde modtaget fra amtskommunerne, skulle overtages og videreføres af staten; man ville sikre, at de pågældende egnsteatre ikke ville blive stillet ringere økonomisk, når staten overtog amternes tilskudsforpligtelser. Det har siden vist sig, at den ramme, der blev afsat til det særlige tilskud, var for lille. For at kompensere for de manglende midler har man i Kulturstyrelsen valgt at trække på egnsteatrenes refusionspulje. Fra årsskiftet 2012/13 valgte man at stoppe denne praksis - med den konsekvens at flere af egnsteatrene i 2013 og i 2014 altså er blevet skåret i det særlige tilskud. – *Hvordan forholder kulturministeren sig til dette brud på den politiske aftale? Og hvilke kulturpolitiske overvejelser og prioriteringer ligger til grund for den aktuelle beskæring af det særlige tilskud til egnsteatre?*
- Praksissen med at 'gnave af' refusionspuljen for at dække forpligtelserne i forhold til det særlige tilskud til egnsteatre har fundet sted i en årrække, uden at hverken kommuner eller egnsteatre har vidst noget om det. - *Hvorfor er de nævnte, berørte parter ikke blevet orienteret om denne praksis, mens den har stået på? Og hvordan forholder kulturministeren sig til, at refusionsprocenten i årene efter kommunalreformen har været lavere, end den burde have været, på grund af denne praksis?*

TIO håber på snart svar på ovenstående spørgsmål og vil desuden henstille til, at man tilbagefører de midler, der er taget fra refusionspuljen gennem årene, så egnsteatrene får den refusion, de har været berettiget til med tilbagevirkende kraft. - Det særlige statslige tilskud og refusionsordningen er to særskilte tilskudsordninger. Hvor refusionspuljen kommer alle egnsteatrene til gode via refusionen til kommunen, ydes det særlige tilskud direkte til de 19 egnsteatre, der før kommunalreformen modtog amtsmidler – det er svært at se rimeligheden i den administrative praksis, hvor man har overført penge fra den ene ordning til den anden. Det er formentlig også derfor, man er ophørt med denne praksis. Det bør i TIO's optik dog ikke være egnsteatrene, der bøder for en fejlregning tilbage fra 2007, som de er helt uden skyld i.

Med venlig hilsen

Formand Gitta Malling

Kopi af brevet sendt til Kulturudvalget og Kulturstyrelsen

TIO er branche- og arbejdsgiverforening for de små og mellemstore teatre og har 65 medlemmer blandt egnsteatrene, de små storbyteatre og projektteatrene. TIO forhandler overenskomster på scenekunstrådet, rådgiver om arbejdsgiverforhold og varetager de små teatres interesser over for politikere og myndigheder. Organisationen er medlemsstyret og samler teaterfolk fra hele landet.